

РЕШЕНИЕ

№ 3824

гр. София, 07.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 14.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9123** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Жалбоподателят А. В. Ц. оспорва решение № 1288/28.02.2012г. на Комисията за защита на личните данни, с което е оставена без уважение жалбата и с рег. № 1288/28.01.2012г. Изтъква, че твърденията, доказателствата и съображенията, представени с жалбата и до КЗЛД са разгледани повърхностно. Твърди, че не се е запознала с доказателствата и възраженията, представени от Б. в административното производство. Жалбоподателката поддържа, че е активирала услугата е-фактура на 09.09.2011г., което изключва получаването на хартиена фактура. Иска се решението да бъде отменено, а жалбата до КЗЛД – уважена.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма] чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Комисията за защита на личните данни е била сезирана с жалба рег. № 1288/28.02.2012г. от А. В. Ц.. В нея се сочи, че на 06.02.2012г. е извършена злоупотреба и неправомерно използване на личните и данни - разпечатка от личния и телефон относно телефонни номера, продължителност на разговори и данни от лична карта от страна на служители на В.. Личните данни били предоставени на З.

М. Ц., който ги представил по дело пред СРС домашно насилие. Това довело до отлагане на делото и сериозни материални и морални притеснения за жалбоподателката.

Комисията е счела, че жалбата е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити, подадена е при наличието на правен интерес, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е от компетентността на комисията. Комисията за защита на личните данни е насрочила жалбата за разглеждане по същество на 27.06.2012 г. Като заинтересована страна в административното производство е конституирано [фирма]. Страните са надлежно призовани за заседанието на комисията.

С писма изх. № 1288/12 от 15.03.2012г. на комисията, връчени съответно на 19.03.2012г. и на 28.03.2012г., Б. АД и А. Ц. са уведомени за започване на административното производство и им е дадена възможност да представят становище и доказателства.

Заинтересованото дружество е представило становище № С12/28.03.2012г., в което отрича да е предоставяна информация чрез свои служители или по искане на съда за разговорите на А. В. Ц.. Не е регистрирана вътрешна заявка за извлечение от системата на фактури и детайлизирани справки. В становището се сочи и се представят доказателства, че на 16.08.2011г. А. Ц. е сключила договор за пакетна услуга с мобилен номер [ЕГН]. На 21.02.2012г. А. Ц. е подала оплакване, в което твърди, че без нейно съгласие и знание на съпруга и З. Ц. е предоставена разпечатка от нейния личен телефон [ЕГН]. Този номер е на друг титуляр. Направена е проверка за номер 0877565 569 и на жалбоподателката е отговорено, че В. не може да предоставя разкрива и/или разпространява на трети лица информация за абонатите си. С писмо изх. № П1007 от 24.04.2012г. КЗЛД е поискала от СРС, 80 състав разпечатката, представена в съдебно заседание, проведено на 06.02.2012г. Представен е протокол от съдебно заседание на СРС, 80 състав по гр.д. 219/2012г., от които е видно, че съдът е приел като доказателства представени от адв. Г., пълномощник на ответника З. М. Ц., разпечатки на телефонен номер 0877 565569 с титуляр А. Ц.. Разпечатките са изпратени на КЗЛД от СРС, 80 състав. Касае се за месечни сметки, издадени от В. на А. В. Ц. за интернет услуги, тв услуги и мобилни услуги, като за последните периода на отчитане е съответно 15.08.2011 – 14.09.2011 и 15.12.2011 – 14.01.2012г. В сметките е посочено име и адрес на А. Ц., клиентски номер, номер на телефона и са приложени разпечатки с изговореното време, както и дата, час, продължителност на проведени разговори и номера на телефони, с които са осъществени.

КЗЛД е изпратила копие от получените доказателства на Б. АД, като с писмо изх. № П1385/09.05.2012г. му е дадена възможност за становище по тях. Депозирано е становище С 124 от 23.05.2012г., в което се сочи, че месечните сметки с детайлизирани справки не са предоставени на съда от Б. АД. Услугата „детайлизирана справка” е активирана от А. Ц. на 07.07.2011г. чрез разговор с „Обслужване на клиенти” на кратък номер 123. От този момент към месечната сметка на А. Ц. се издава и детайлизирана справка.

На 27.06.2012г. е проведено заседание на комисията, на което жалбоподателката се е явила лично, а Б. АД е изпратило процесуален представител. Страните са поддържали твърденията и оспорванията си. Жалбоподателката е заявила, че получава само

електронни фактури, а не и хартиени фактури. Не е оспорила, че е заявила услугата „детайлизирана справка към фактура”. Заинтересованата страна е поддържала, че няма експорт на данни от системата.

На 04.07.2012г. Б. АД е представила становище, че А. Ц. е заявила услугата „електронна фактура” по Интернет на 19.01.2012г. След датата на заявяване на услугата хартиени сметки не се издават.

На 10.07.2012г. А. Ц. е представила становище, в което твърди, че е заявила услугата „електронна фактура” на 09.09.2011г., за което представя разпечатка от електронната си поща. Първата електронна фактура, която е получила, е за месец август 2011г., съгласно приложена разпечатка от акаунт на А. Ц..

На 16.07.2012г. Б. АД е представило поредно становище, в което се твърди, че услугата „електронна фактура” е активирана на 19.01.2012г., когато е приключил процесът по активирането и.

На 18.07.2012г. е проведено заседание на комисията, на което е представено становище на дирекция „Правни производства и надзор” за неоснователност на жалбата. Становището е прието и жалбата е счтена за неоснователна.

С оспореното решение № 1288/28.02.2012г. на Комисията за защита на личните данни жалбата на А. Ц. е оставена без уважение. В мотивите си комисията е приела, че липсват доказателства детайлните разпечатки на разговори да са предоставени от заинтересованата страна на съпруга на жалбоподателката.

Пред съда жалбоподателката представя разпечатки от електронната си поща, от които е видно, че е получила електронни фактури за месеците октомври, ноември и декември 2011г.

Ответникът представя правила за уреждане на електронна фактура и вътрешни правила за регистрация на електронна фактура за мобилни и фиксирани услуги. Поддържа, че процесът по регистрация на електронна фактура на А. Ц. е приключил през януари 2012г., като до този момент месечните сметки на клиентката са изпращани на адреса за получаване на фактури в [населено място].

От заключението на назначената съдебно-техническа експертиза се установява следното:

Софтуерната система на Б. АД прави архивиране до 6 месеца на всички събития, които регистрира при влизане в системата с цел въвеждане или извличане на информация. Системата притежава опция при опит на служител на [фирма], които няма право на достъп до съответното ниво на сигурност на информацията да изпраща съобщение до прекия ръководител на съответния служител и до директор „Сигурност” и не го допуска до базата данни. Възможно е получаване едновременно на електронни фактури и фактури на хартиен носител. Те са еднакви по съдържание, но различни на външен вид. За периода декември 2011г. до 06.02.2012г. в системата няма данни, че е влизано в клиентската платформа с база данни на А. Ц.. Не се съхраняват данни за експорт на информация на електронен или хартиен носител. Системата отразява всяко събитие и опит за изтегляне информационни данни от всеки клиентски номер и оставя следа кой кога и какво е направено с данните.

Видно от публично достъпната страница на Комисия за защита на личните данни в Интернет, [фирма] е регистрирано като администратор на лични данни и поддържа шест регистъра, сред които и регистър „Клиентски данни – мобилни услуги” с цел финансово-счетоводна дейност и предоставяне на мобилни услуги. В регистъра е отбелязано, че се събират и обработват данни относно име, паспортни данни, ЕГ,

адрес, телефон, имотно и финансово състояние, образование, семейно положение и други. Посочен е кръгът получатели, на които личните данни могат да бъдат разкривани: физически лица, за които се отнасят данните, други лица, ако това е предвидено в нормативен акт, на лица в изпълнение на задача за защита на обществен интерес, на лица по силата на договор, на лица, обработващи личните данни, на чуждестранни физически или юридически лица или държавни органи извън територията на Б..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения, не е нарушен материалният закон.

Разпоредбата на чл. 2 от Закона за защита на личните данни определя като лични данни всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно легалното определение на §1, т.1 от ЗЗЛД, "обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В чл.2, ал.2 от закона са посочени изискванията при събиране и обработване на личните данни: да се обработват законосъобразно и добросъвестно; да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. В разпоредбата на чл. 4 ЗЗЛД са посочени условията, при които е допустимо обработването на лични данни.

Правилни са изводите на комисията, че липсват доказателства по делото заинтересованото дружество да нарушило изискванията за обработване на лични данни, като е предоставило или допуснало да бъдат предоставени детайлизирани сметки към фактурите на А. Ц. на трето лице. Както в административното, така и в съдебното производство не са представени доказателства за действия или бездействия на Б. АД или негови служители, съставляващи неправомерна обработка на лични данни. Действително в периода, за който се отнасят процесните детайлизирани сметки, на А. Ц. са били издавани както електронни фактури, видно от представените доказателства, така и такива на хартиен носител, съгласно признанията на заинтересованата страна. Това обстоятелство обаче не съставлява неправомерна обработка на лични данни. По делото не се установява страните по договора за предоставяне на мобилни услуги да са уговорили, че изпращането на електронна

фактура изключва издаването на хартиена. Дори и да има така уговорка, неизпълнението и е от значение за договорните отношения между страните и не означава, че е извършена неправомерна обработка на лични данни. От заключението на изслушаната СТЕ се установи, че информационната система на Б. АД във връзка с предоставяните от дружеството мобилни услуги има съответни нива на сигурност и препятства нерегламентирания достъп до данните в нея от лица, които нямат съответна оторизация. Действително, съхраняваните от системата данни за опити за влизане в нея са за последните шест месеца. Липсата на архивирана информация за период преди последните шест месеца обаче не съставлява доказателство, че е извършено неправомерно извличане на лични данни от профила на жалбоподателката. На жалбоподателката са дадени изрични указания по доказателствената тежест с определението за насрочване. В процеса не е проведено пълно и главно доказване от нейна страна, че личните и данни са използвани неправомерно.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. На основание чл. 143, ал.4 АПК жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. Заинтересованата страна не е заявила претенции за разноски.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. Ц. [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „В”, ет.7, ап. 110 против решение № 1288 от 25.07.2012г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА А. В. Ц. да заплати на Комисия за защита на личните данни съдебни разноски в размер на 150 лв.

Решението е постановено при участието на заинтересованата страна [фирма].

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: